

MAKEDONISTIKA

Zájem slavistů o Makedonii, její jazyk, literaturu a lidovou slovesnost se datuje u nás od dob J. Dobrovského, F. L. Čelakovského, P. J. Šafaříka, později K. Jirečka, E. Faita, L. Kuby aj., třebaže se makedonština jako spisovný jazyk konstituovala teprve po druhé světové válce. České kulturní pracovníky přitahovala zvláště makedonská lidová slovesnost, kterou překládali a uváděli do českých zemí zvláště od druhé poloviny 19. stol. Proto neudivuje, že první vědecká práce, pojednávající o žánrech makedonské lidové prózy, pocházela z pera českého badatele J. Polívky, který spolu s P. Lavrovem vydal z Verkovičovy pozůstalosti *Lidové povídky jihomakedonské* (1932).

Makedonskou literaturou, lidovou slovesností a kulturou vůbec se na fakultě soustavně zabývá I. Dorovský (→). Zpočátku věnoval pozornost vztahům makedonsko-rusko-ukrajinským. Předmětem jeho badatelského zájmu jsou rovněž vzájemné česko-slovensko-makedonské styky a vztahy, pronikání českého písemnictví do Makedonie a makedonské literatury do českých zemí a na Slovensko i otázky vývoje makedonské literatury od nejstarších dob do současnosti. Četné jeho práce mají širší srovnávací aspekt slavistický a balkanologický. Patří k nim např. monogr. *České země a Balkán. Kapitoly z dějin česko-makedonských a makedonsko-českých styků* (B. 1973), *Konstantin Jireček. Život a dílo* (B. 1983) a *Rajko Žinzifov. Vozdejstvije ruskoj i ukrainskoj literatury na jeho tvorčestvo* (B. 1988), *Studii za balkanskiot literaturen proces vo XIX i XX vek* (Skopje 1992), *Balkánské meziliterární společenství* (B. 1993).

Makedonskou problematiku zpracovává v diplomové práci *Makedonská dramatická tvorba v kontextu vývoje jugoslávské dramatiky* (1945—1980) D. Solomanovská (1985) a částečně též H. Simrová v práci *Recepce dramatické tvorby jižních Slovanů u nás v letech 1970—1987* (1989).

Ivan Dorovský